

2017.

Z Velké.

Dy-by-sme si zpo-mí - na - li, co nás
 má po-tka - ti, dy-cky by-sme, sly-ší - ce to,
 mo - se - li pla - ka - ti.

Dybysme si zpomínali,
 co nás má potkati,
 dycky bysme, slyšíce to,
 moseři plakati.

Vědúc, že máme umříti,
 všickni v zemi hníti,
 hrozného súdu čekati,
 hříšni v pekľe byti.

O bychom na to poměli,
 smutní bychom byli,
 hríchů bychom nečinili,
 je v mrzkosti měli.

Pravíť nám svatí proroci:
 Příjde o půl noci,
 třebať nám světla chystati,
 neb tma bývá v noci.

Budú hříšníci volati,
 rkúc: Pane, pusť nás tam.
 Jímžto pán Kristus odpoví:
 Zajisté vás neznám.
 Nakupmež toho oleje,
 v tyto krátké časy;
 víra, láska a nádeje
 v srdcích byti musí.

Když přijde Pámbů v súdný deň,
 vstaneme z hrobů ven,
 tu všecka říše nebeská
 státi bude pri něm.

Všickni to slyšeti budú:
 Vstaňte, podťte k súdu!
 Všecky skutky zlé i dobré
 ponese s sebu.

Mosíme počet vydati
 ze všeho činění,
 z každého slova prázného,
 z marného myšlení.

Rozkáže Pámbů v súdný deň
 všem hříšným z dobrých ven;
 tuť by se již velmi rád skryť
 pred Pánem nejeden.

Sami dobrí na pravici
 a zlí na levici,
 tuť je andělé rozlúčí
 co kozly od ovcí.
 Budú se hříšni stydětí,
 lhári i modlári,
 tresúc se pred Pánem Bohem,
 jeho svatú tváří.